

ikke, at jeg staar ganske ene i denne Sag, der er egentlig ikke nogen som helst Strid om det Spørgsmaal, der her er fremdraget, jeg tør næsten antage, at hele Udvalget ikke har noget imod, at Spørgsmaalet bliver fremdraget. Vi have ogsaa haft det til Konference med den højtærede Minister, og Ministeren har foreløbig udtalt sig velvilligt om Sagen og vil maaste nu under Debatten her i Dag give yderligere Oplysninger derom. Grunden til Forespørgslen var den, at Uddannelsen af vore Dyr læger ude paa Landbohøjskolen, i alt Fald efter hvad vi Landmænd have bragt i Erfaring, er en saadan, at det Læremateriale, som Dyr lægerne have ude paa Landbohøjskolen, navnlig for Kvægets og Svinenes Bedkommende, er for lille. Vi synes i alt Fald at gøre den Erfaring, at disse unge Dyr læger, naar vi saa dem ud paa Landet, staa meget samlende over for Sygdomme hos Kvæg og Svin, og da vort Kvæghold spiller en saa umaadelig Rolle og en meget større Rolle end Hesteholdet, har dette Forhold givet Anledning til at spørge den højtærede Minister om, hvorvidt det ikke var muligt, at Landbohøjskolen i dette Stykke kunde blive bedre betjent. Da det nu blev min Opgave at motivere dette, har jeg tilladt mig saa godt, jeg kunde, at sætte mig ind i, hvorledes Forholdene nu ere ude paa Landbohøjskolen. Den sidste officielle Beretning, som foreligger fra Landbohøjskolen, gaar fra den 23de August 1893 til den 21de August 1894, og den oplyser, at der ude paa Landbohøjskolen bestaar tvende Klinikker. Jeg skal indstøde den Bemærkning, at den ene af dem, den saakaldte ambulatoriske Klinik, nok omtrent er enestaaende for Danmarks Bedkommende, hvad der jo er meget glædeligt; det er blevet mig meddelt af Folk, som jeg antager kende disse Forhold, at foruden Danmark er Svejts det eneste Land, som ved sin Veterinærskole har en ambulatorisk Klinik. Men foruden denne ambulatoriske Klinik have der ude paa Landbohøjskolen en saakaldet stationær Klinik. Det vil sige, at der ude paa Landbohøjskolen er Sygestalde, hvor Folk her i Kjøbenhavn og nærmeste Omegn, som have syge Kreaturer, kunne sætte dem ind. Men naar vi se den officielle Beretning og se, hvorledes denne Klinik har været besøgt, ville vi let saa en klar Forestilling om, at Kvæg og Svin saa godt som ikke ere repræsenterede der ude, hvad der jo for øvrig er ganske naturligt. Det er i den af mig nævnte Beretning oplyst, at der paa den stationære Klinik paa Landbohøjskolen i det nævnte Skoleaar er behandlet 1184 Heste, men kun 18 Stykker Kvæg og 4 Svin; derimod

er der behandlet 388 Hunde der ude, — saa at det lader til, at der er stærkt Besøg af Hunde der ude — og endvidere skal jeg for at fuldstændiggøre denne Statistik nævne, at der er behandlet 3 Katte, 3 Aber, 5 Høns og 1 Kanariefugl. Men det viste sig altsaa, at medens der er behandlet langt over 1,000 Heste — hvad der jo i øvrigt er let forstaaeligt, thi paa denne stationære Klinik i Landbohøjskolen kommer der selvfølgelig Heste i stort Antal —, er der kun behandlet 18 Stykker Kvæg og 4 Svin. Nu er der jo, som sagt, den store Fordel ved vor Landbohøjskole, hvad den veterinære Afdeling angaar — og vi have jo ogsaa den Være, at Nordmændene og Finlænderne rejse derud og saa deres Uddannelse der til Dyr læger — at vi derude foruden den stationære Klinik have den saakaldte ambulatoriske Klinik, det vil sige, at de, der have taget Eksamen ude ved Veterinærskolen, skulle blive der et halvt Aar til, inden de endelig ere færdige, og i dette halve Aar tage ud paa Landet i en Omkreds af en Mil eller halvanden uden for Kjøbenhavn — og jeg maa antage, at deres Lærere, saa vidt muligt, tage med — og prøve paa at udøve Praksis derude paa Landet, hvad jo kan være meget gavnligt og nyttigt. Men nu er der den Ulempe derved, at det har vist sig, at dette Arbejde indskrænkes mere og mere. I denne Ring, om jeg saa maa sige, her i Nærheden af Kjøbenhavn fandtes der tidligere ingen Dyr læger; jeg ved f. Eks. ad privat Vej, at paa hele Amager har der i gamle Dage ingen Dyr læge været, men alle Tilfælde ere blevne behandlete og besørgede gennem denne ambulatoriske Klinik. Det viser sig altsaa, at dette Arbejde stadig indskrænkes. Om det er paa Grund af, at Dyr lægernes Antal bliver større og større, saa at de nedsatte sig nærmere og nærmere ved Kjøbenhavn, skal jeg lade usagt, men det viser sig, at ad denne Vej vil Lærematerialet i Fremtiden blive endnu mindre, end det er nu. Hvis man undersøger Statistikken paa dette Omraade, vil man finde, hvilken mageløs Forskel der ogsaa paa dette Omraade er mellem Hestenes og de to Dyrearters Antal, nemlig Kvæg og Svin, for hvis Bedkommende jeg navnlig har ønsket at fremdrage det ønskelige i, at vore unge Veterinærer fik en ikke alene teoretisk, men ogsaa praktisk Kundskab, saaledes at de, naar de komme ud til os, virkelig ere i Stand til at give gode og fornuftige Raad. Der er af denne ambulatoriske Klinik i det af mig før nævnte Skoleaar behandlet 3,203 Heste — altsaa henimod halvfjerde